GODZIENNA

Nr 161. ROK 1832. WTOREK 19 CZERWCA.

Pismo to wychodzi codzień oprócz świąt uroczystych, nieczawodnie o godz: 4 po poludn: w drukarni ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:
Kwartalna........złp. 12.
Miesięczna....... „ 5.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donie: od wier: g. 15.

Gazeta Krakowska

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 0 ∇ p.	Therm:	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 5.3 526	† 8.6	† 1 5	Połu. zachodni średni	Pochmurno	
18 12	„ 5. 519	12.7	3.5	„ średni	Chmury	
3	„ 5. 692	13.6	0.3	„ mocny	„ „	
9	„ 5 805	† 9.1	† 2 0	„ słaby	Pogoda z Chmurami	

Część Urzędowa.

KRAKÓW.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI, W SENACIE RZĄDZĄCYM.

Zawiadomia niniejszym Publiczność, iż bieg poczty wozowey z Krakowa do Warszawy w ten sposób odmienionym został, że w każdą niedzielę już nie o 12tey godzinie w południe, jak dotąd, lecz o 9tey z rana wysyłana jest.

W Krakowie d. 12 czerwca 1832 roku.
Senator Prezydujący *Soczyński.*
Rayski Ad. Wyd.

DYREKCYA POLICYI

Podaje do wiadomości publiczney, iż w wsi Jagowicach w cyrkule Wadowickim w Galicyi położoney, odebraną została w d. 11 b. m. klacz od osoby podeyrzaney; — ktokolwiek przeto zposzkodowanych temi czasy kradzieżą koni sądzi, że wspomniona klacz jest jego własnością, zechce z należnemi dowodami zgłosić się w jak naykrótszym czasie w mieysce powyżey wskazane.

Kraków dnia 16 czerwca 1832 r.
Za Senatora Dyrektora Policyi,
J. *Księżarski*
Paprocki Sek. Dyr. Pol.

OBWIESZCZENIA.

W dniu 22 czerwca 1832 r. o godzinie 9tey z rana w domu pod L. 6 na Piasku przy Krakowie odbędzie się publiczna sprzedarz w drodze exekucyi sądowey zajętych ruchomości jako to: fortepiana, pająka szklanego, stolarszczyzny, landszaftów i bielizny stołowey. Chęć kupna mających zaopatrzonych w gotowiznę na czas i mieysce oznaczone zaprasza się.

Kraków dnia 18 czerwca 1832 r.
J. *Kopyciński.* K. S.

Wskutek polecenia wysokiego Trybunału W.M. Krakowa i jego okręgu z dnia 5 czerwca 1832 r. do Nru 1931 podpisany notaryusz publiczny, podaje do publiczney wiadomości, iż w dniu dwudziestym czerwca r. b. 1832 o godzinie 9tey ranney w wsi Modlnica wielka w okręgu W.M. Krakowa w gminie tegoż nazwiska położoney, na plebanii, odbędzie się sprzedarz przez publiczną licytacyą ruchomości po niegdy Floryanie Joundze pozostałych jako to: sukien, bielizny, stolarszczyzny, naczyń gospodarskich, krów, świń i rożnych ruchomości, za gotową srebrną kurant monetę.

Kraków dnia 12 czerwca 1832 r.
(2r.) A. *Jaroszewski.*

Część Nieurzędowa.

POLSKA.

WARSZAWA 13 Czerwca.

OBWIESZCZENIE W KRÓLESTWIE POLSKIEM. *O decyzyi względem zaciągania się z ochoty do woyska rossyskiego, synów sztabs-officerów i niższych officerów byłego woyska Polskiego.*

Jego Cesarska Królewska Mość nayłaskawiey rozkazać raczył: zaciągających się z ochoty do woyska rossyiskiego synów sztabs i niższych officerów byłego woyska Polskiego, którzy ani w temże woysku, ani w szeregach rokoszan nie służyli, przyimować do służby junkrami, licząc ich nayprzód jako ochotników, dopóki dowody jakie złożą o swem pochodzeniu ze stanu szlacheckiego, rozpoznane i sprawdzone niebędą, stósownie do wydanych na ten cel przepisów wymienionych w obwieszczeniu rady administracyiney królestwa Polskiego z d. 19 kwietnia (1 maja) r. b. względem translokacyi podofficerów i żołnierzy woyska Polskiego, do woyska rossyiskiego.

W skutek takowey łaski N. Pana, zawiadomia się interessowanych w królestwie Polskiem, że synowie sztabs i niższych officerów pragnący zaciągnąć się z ochoty do woyska rossyiskiego, winni podawać memoryały na imie Jego Cesarsko-Królewskiey Mości, przez respective naczelników woiewódzkich. Do prośb tych dołączać winni wszelkie dowody o swém pochodzeniu z stanu szlacheckiego, lub światectwa, że są synami sztabs-officerów lub niższych officerów. Naczelnicy woyskowi po województwach, otrzymawszy prośby takowe, przeszlą je niezwłoeznie do sztabu głównego czynney armii, celem otrzymania dyspozycyi względem zaciągu ochotników; złożone zaś dowody rozpoznają w komplecie członków kommissyi Województkiey, i po należytem sprawdzeniu z aktami, odeszlą z swoją opinią do urządzonego na ten cel, z powodu polecónego zaciągu, oddzielnego komitetu w mieście Warszawie. Komitet ten po ścisłém rozpoznaniu tak dowodów jak i opinii kommissyów Województkich, przedstawi swoją decyzyą do uznania rady administracyiney królestwa. Rada zaś zatrzymawszy u siebie wszelkie dowody, zawiadomi sztab główny czynney armii, na jakich prawach pragnący się zaciągnąć, liczony bydź ma; uprzedzi oraz tenże sztab główny o zasadach, na których swą decyzyą opiera. Sztab główny zaraz po otrzymaniu takowych decyzyi, wyda stósowne zawiadomienia do pułków, w których zaciągający się liczeni będą, celem wniesienia tych decyzyi respective w rodowód zaciągającego się.

Na Oryginale podpisano:

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiey Mości w królestwie Polskiem, Jenerał-Feldmarszałek, Xiąże Warszawski, Hrabia *Paskiewicz* Erywański.

FRANCYA.

Paryż 3 Czerwca.

Onegdy Król Jmć zaraz po przybyciu swojem z Compiegne odprawił w St. Cloud radę ministrów, która 3 godziny trwała. Wczoray w południe przybył monarcha do tuteyszey stolicy, a odprawiwszy radę ministrów, wyjechał na powrót do St. Cloud.

Dziennik *Auxiliaire Breton* donosi: Dnia 26 maja zaszła pod Mesley bitwa między 700 szuanami i 31 pułkiem wspartym gwardyą narodową. Przeszło 300 powstańców, znaydowało się w zamku, na który woysko uderzyło; walka była tak zaciętą, iż niedawano pardonu, i blisko 70 szuanów zabito. Z 31 pułku trzech ludzi poległo, a 30 zostało ranionemi W zamku znaleziono wiele zapasów, i przysposobiony już obiad, którym się woysko posiliło.«

Dziennik *Messager des Chambres* pisze: »Donoszą z la Flache pod d. 30 maja: »Między Sable i Mesley, na granicy departamentu Sarthe et Mayenne, zebrało się 500 Szuanów.— Woysko i gwardya narodowa uderzyły na nich, i pobiły; 200 Szuanów legło na pobojowisku: innych po większey części zabrano w niewolę. Z naszey strony mieliśmy 10 zabitych i blisko 50 ranionych. W Manns zapal jest niepodobnym do opisania, i żołnierze poprzysięgli niedawać pardonu żadnemu Szuanowi.«

HOLLANDYA.

Haga 1 Czerwca.

Dzisieysza gazeta *Staats-Courant* umieściła wszystkie pisma urzędowe, podane dnia 29 z. m. przez Pana Verstock van Soelen, ministra spraw zagranicznych, drugiey izbie stanów jeneralnych w taynym wydziale, a tyczące się dalszych układów z konferencyą londyńską. Przytaczamy treść tych pism. Mi-

nister oświadczył, iż konferencya nie odpowiedziała na notę, którą pełnomocnicy niderlandzcy d. 30 stycznia podali, a d. 31 stycznia nastąpiła, jak wiadomo, ratyfikacya Francyi i Anglii, protokół dla innych trzech mocarstw pozostał otwarty. W końcu lutego, dwór petersburgski rozpoczął układy w Hadze dla przysposobienia pomyślnego wypadku interessu, którym się konferencya londyńska zaymuje. Rapport udzielony w końcu marca kilku posłom niderlandzkim przy dworach zagranicznych, daje objaśnienie o szczegółach tych układów. Kładziemy z niego następujący wyjątek: — »Hrabia Orłow po przybyciu swojem do Hagi podał dnia 24 lutego notę, która obeymowała propozycyą 4 odmian w 24 artykułach. Pierwsze dwie były uważane jako potrzebne, a drugie dwie jako pożądane; to jest: 1) poprawa artykułu względem żeglugi; 2) zupełne uchylenie artykułu względem gościńca lub kanału przez obwód Sittard, 3) zamienienie przypadającey na Belgią części długu w kapitał, i 4) rozporządzenia względem likwidacyi syndykatu umorzenia. Gabinet hagski przekonał się w ciągu układów, iż z taką pewnością może się spodziewać dwóch ostatnich warunków, jak dwóch pierwszych. Oświadczył gotowość układania się tak względem zamienienia wieczystey prowizyi w kapitał, jak względem pewnych modyfikacyi tyczących się terrytorium; lecz żądał, aby mógł zatrzymać cytadellę antwerpską aż do załatwienia pierwszego punktu, i aby zamiana wielkiego xięztwa była przedmiotem osobnego układu. Z swojey strony domagał się hrabia Orłow: 1) uznania polityczney niepodległości Belgii; 2) uznania xięcia Sasko-Koburgskiego Leopolda, 3) podpisania 24 artykułów wsposobie notą jego wskazanym. Król Jmć poczytywał obadwa pierwsze punkta za stanowcze w całym układzie, i z Petersburga odebrano wiadomość, że dwór tameczny rzecz tę podobnież uważał, i że ostatnie przełożenia tego gabinetu, podane posłowi naszemu baronowi von Heeckeren, prawie wyłącznie ściągały się do tego. Tymczasem oświadczył Król Jmć gotowość przyjęcia obudwóch punktów, pod warunkiem aby powyższym żądaniom jego zadosyć uczyniono. Co się zaś tycze bezwarunkowego podpisania 24 artykułów, gabinet hagski poczytuje je za nader ważne dla Hollandyi, a za obojętne dla pięciu mocarstw, i tok układów zdaje się okazywać, iż mocarstwa widzą oraz potrzebę zmodyfikowania traktatu. Gdyby więc pełnomocnik belgiyski podpisał w chwili układania się o modyfikacye, czego chciała propozycya rossyiska, jedynym powodem byłoby poprzedniczе podpisanie innych mocarstw, a przez to Hollandya wymazałaby się z rzędu krajów niepodległych. Trudno pomyśleć o uciążliwszym traktacie, jak jest ten, którego zasadą jest utrata niepodległości, mająca się znowu odzyskać w sposobie wyjątku w oddzielney umowie. Niepoymowano oraz, jak Hollandya może podpisać 24 artykuły jako punkta przedugodne, które już razem z przytoczonemi modyfikacyami zostały zamienione w traktat ostateczny, (co także należało do propozycyi rossyiskiey), ratyfikowany już przez Anglią i Francyą; podobnież nie poymowano, jak Holandya może się skłonić do otrzymania potrzebnych popraw od Belgiyczyków, nie zaś od jey sprzymierzeńców. Skoro 24 artykuły byłyby dopiero modyfikowane, podpisanie pełnomocników niderlandzkich niemogłoby już mieć żadney wartości. Pobudki te, wsparte powszechną opiniją narodu, skłoniły gabinet hagski do niezastósowania się do życzeń Rossyi, i powyższe warunki posłano pełnomocnikom niderlandzkim do Londynu, aby je przełożyli konferencyi, tymczasem wkrótce dowiedziano się, iż rząd angielski niechciał nic słyszeć o nowych naradach, dopóki traktat przez trzy inne mocarstwa nie będzie ratyfikowany. Gdy potem hr. Orłów radził znowu podpisanie 24 artykułów bez poprzedniczey modyfikacyi, oświadczył mu minister spraw zagranicznych: 1) iż konferencya wzbrania się wchodzić w dalsze układy, dopóki wszystkie mocarstwa nie będą ratyfikowały, co przechodzi zakres rządu niderlandzkiego, i na chwilę znosi kommunikacyą między pełnomocnikami jego i konferencyą; 2) iż rząd niderlandzki nie może nigdy upoważnić pełnomocników swoich do podpisania 24 artykułów bez poprzedniczey odmiany; 3) iż zawsze gotów będzie wziąść pod rozwagę propozycye, jakieby mu czyniono, z względem na podane przez niego warunki. Z tego przedstawienia rzeczy okazuje się, iż poslannictwo hrabiego Orłowa znacznie poparło układy, bo teraz można sobie pochlebiać, iż jeźli zaszły trudności co do kształtu, to jednak nie przeszkodzi o statecznemu załatwieniu gdy porozumiano się

względem naywiększey części warunków.« Po rapporcie tym następują: 1) Nota gabinetu hagskiego z d. 4 marca do hrabiego Orłów, z przytoczęniem warunków namienionych w rapporcie; 2) Nota dodatkowa do pierwszey z oświadczeniem gotowości króla Niderlandów uznania niepodległości Belgii i xięcia Leopolda, pod warunkami wskazanemi; 3) Pismo barona Binder, cesarsko-austryjackiego posła do dworu niderlandzkiego, i pismo hrabiego Waldburg-Truchsess, Posła królewsko-pruskiego; oba dyplomaci donoszą w nich dworowi niderlandzkiemu, iż przystąpili do deklaracyi podaney d. 22 marca przez hrabiego Orłowa. 4) 57my protokół z ratyfikacyami Austryi i Prus z d. 18 kwietnia, i 5) 58my protokół z d. 4 maja, 6) 59ty protokół z przyłączoną do niey; 7) notą konferencyi do pełnomocników niderlandzkich w Londynie, obeymującą zapytanie, czyli są upoważnieni układać się i podpisać ostateczny traktat między Hollandyą i Belgiją pod wpływem konferencyi? 8) Odpowiedź pełnomocników niderlandzkich z d. 7 maja na tę notę. Przypominają w niey dawnieyszą protestacyą swoją z d. 14 grudnia r. z. przeciw traktatowi z d. 15 listopada prawie w tychże samych wyrazach. Podobnież prostestują się przeciw ustaniu kroków nieprzyjacielskich, zaręczonemu przez mocarstwa w 59tym protokóle, gdy monarcha ich zezwolił tylko na wstrzymanie tych kroków do d. 15 października r. z. od tego czasu wstrzymanie to nie zostało ponowionem, i dla tego też nie może bydź zaręczonem. Nakoniec oświadczają pełnomocnicy niderlandzcy gotowość rozpoczęcia układów lecz tylko na zasadzie, którą w nocie swojey podaney w sierpniu r. z. wyłuszczyli. Daley oświadczył minister, iż Król Jmć uwiadomiony o tych wszystkich pismach urzędowych, kazał zalecić pełnomocnikom swoim w Londynie, aby imieniem monarchy podali znowu konferencyi notę (którą jest N. 8) z d. 7 maja, i oświadczyli, iż rząd niderlandzki gotów odbywać dalsze układy z konferencyą, stósownie do obecnego jey położenia względem Niderlandów, oraz iż można osobno układać się z Belgiją, gdy traktat względem jey odłączenia został zawarty z mocarstwami. Co się tycze traktatu względem twierdz, Król Jmć poczytuje go za przeciwny prawom Niderlandów; niezgadza się bowiem z zasadą zabezpieczenia z ofiarami pieniężnemi, danemi przez Niderlandy na wystawienie tych twierdz. Protestował się więc Król Jmć przeciw temu traktatowi, i upraszał mocarstwa o należenie do negocyacyj. 9) Protokół 60ty, tyczący się aresztowania P. Thorn. Namienił minister, iż koniec tego protokółu zbliża się do pomysłu o wymianie oświadczonego w nocie d. 7 maja ze strony rządu niderlandzkiego, w odpowiedzi na przełożenia Anglii i Francyi. Następują potem 10) wiadoma deklaracya hrabiego Orłów, 11) wiadomy traktat względem twierdz, oraz 12) 13) 14) 15) 16) 17) również wiadome protokóły od 55go do 61go włącznie; nakoniec 18) wzmiankowana wyżey nota rządu niderlandzkiego z d. 7 maja, która także przesłana została w odpowiedzi na 60ty protokół z d. 11 maja. W tey nocie wyrażono, iż lubo aresztowanie P. Thorn nie zostało uskutecznione z rozkazu Króla Jmci, jednakże bezwarunkowe uwolnienie jego uczyniłoby złe wrażenie na umyśle mieszkańców Luxemburga, pozostałych wiernemi królowi-wielkiemu xięciu, i dla samego Pana Thorn byłoby niebezpiecznem. Przyjaciele i krewni 32 Luxemburczyków, zabranych przez Belgijczyków podobnym sposobem w Ettelbrück, i zostających dotąd w więzieniu w Namur, słusznie byliby urażeni taką niewzględnością rządu wielkiego xiążęcia, gdy przez to pozbawiliby się sposobu, trefunkiem otrzymanego, do wyrobienia im wolności. Związek niemiecki zdaje się również upatrywać jednakowość w obudwóch zdarzeniach.— Rząd wielkiego xięcia proponuje więc wymianę.— Wreszcie co się tyczy twierdzenia, iż aresztowanie Pana Thorn jest czynem nieprzyjacielskim, zabranie i więzienie wspomnionych Luxemburczyków, oraz roboty celem uderzenia na cytadellę Antwerpską i przeciw eskadrze niderlandzkiey, roboty dotychczas jeszcze trwające, zasługują na podobne nazwanie.

Wczoray przybył tu margrabia Dalmacyi, nadzwyczayny poseł i pełnomocny minister króla Francuzów przy dworze tuteyszym.

DONIESIENIE PRYWATNE.